

Nr 273

Av fröken Ager och herr Nihlfors, *angående statsbidrag till viss hemkonsulentverksamhet.*

Den 25 augusti 1947 avgav utredningen för hem- och familjefrågor sitt betänkande angående familjeliv och hemarbeta (SOU 1947: 46). Utredningen föreslog bl. a. åtgärder syftande till tillkomsten av genom lands- ting och vissa städer tillsatta konsulenter, vilka skulle utgöra en person- lig kontakt mellan allmänheten och den forskning, som bedrivs på för hemmets arbete viktiga områden. Med stöd av bl. a. inhämtade remiss- yttranden föreslog utredningen statsbidrag till flera olika typer av konsu- lenter, nämligen hemkonsulent, sömnadskonsulent, hemslöjdskonsulent, barnkonsulent och bosättningskonsulent. Utredningen ansåg statsbidrag böra utgå med samma belopp som till de dåvarande hemkonsulenterna. Vidare föreslog utredningen, att statsbidrag till det utredningsmaterial, konsulenter kunde ha behov av, skulle utgå enligt samma grunder som till yrkesskolornas undervisningsmateriel.

Förslaget om hemkonsulenternas överförande från hushållningssällska- pen till landstingen avstyrktes av bl. a. lantbruksstyrelsen. Efter hushåll- ningssällskapens omorganisation 1948 har sedermera efter beslut av 1950 års riksdag hemkonsulenternas placering vid hushållningssällskapen bibehållits. I den mån dessa konsulenter är uppförda å hushållningssällskapens personalförteckningar utgår statsbidrag till deras avlöning. Utredningens förslag om hemkonsulenter också för städer har förblivit vilande liksom förslagen om statsbidrag till övriga konsulenter. Enligt vår mening är erfarenheterna av den verksamhet som bedrivs av hushållningssällskapens hemkonsulenter synnerligen positiva. Det synes därför önskvärt att möj- ligheter skapas för ett utsträckande av sådan verksamhet till att omfatta också tätorterna. Vidare synes det angeläget att även vidgade möjligheter för landsting, städer eller andra intresserade huvudmän skapas för bedri- vande av verksamhet med sömnadskonsulenter, barnkonsulenter och bo- sättningskonsulenter. En sådan konsulentverksamhet skulle ha betydelse för hemarbetets rationalisering och i allmänhet för konsumentupplys- ningen.

Vi vill särskilt i detta sammanhang betona de stora värden som för- valtas av vårt lands humödrar. En stor del av den privata konsumtionen upptas av inköp av förnödenheter och artiklar till hemmet. Det torde vara av stor allmän betydelse att dessa inköp sker med god varukännedom och att de inköpta varorna skötes på ett riktigt sätt. Varken den nationaleko- nomiska eller privatekonomiska betydelsen härav bör förbises. En verk-

samhet som kan leda till en allmänt önskad kunskap om de olika på ett hem fallande ansvaren torde vara av sådant intresse att det är rimligt att den stimuleras genom bidrag från statens sida.

Av en del kommuner har denna fråga uppmärksamrats. Så är fallet i t. ex. Stockholm, där under år 1954 på grundval av tidigare erfarenheter en omfattande utbyggnad av hittillsvarande konsulentverksamhet beslutats. Även i andra kommuner har liknande beslut fattats. I det stora flertalet aktuella kommuner ryggas man likväl för de kostnader, som en effektivt arbetande konsulentverksamhet skulle medföra. Ett genomförande av hem- och familjeutredningens förslag om vissa statsbidrag till löner och materiel för konsulentverksamhet av ifrågavarande slag skulle med all säkerhet utgöra en värdefull stimulans för kommunerna att ägna förevarande frågor en intensifierad uppmärksamhet.

Därtill kommer, att det enligt vår mening vore skäligt att hemarbetet även i dessa sammanhang mera allmänt karakteriserades som yrkesarbete och att också den yrkesutbildande verksamheten på detta område — även när den vänder sig med kortare kurser till de redan aktiva husmödrarna — berättigades till statsbidrag.

Med stöd av det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att frågan om statsbidrag till konsulentverksamhet av här ovan nämnt slag göres till föremål för översyn.

Stockholm den 26 januari 1955

Ruth Ager

Folke Nihlfors
